

Cím: A jövő színházi publikumát
nevelni a székesfehérvári

A Nep

1924. 7. 2.

(Idô)

(Köt. v. füz.)

(Olc

Osztályozás

Tárgy

792

Hely

Idő

"1924"

Személy

Harmadik évadja fejeződött be a városi színházi ifjusági előadásoknak — Külön bizottság válogatja össze a legalkalmasabb színdarabokat — Kiknek van érdekük a pompás akció kifejlesztése körül?

— A NÉP tudósítójától —

A nyolokban rendezte ezidén utoljára ifjúsági előadásait a székesfehérvári közoktatási ügyosztálya: Herczeg Ferenc édes- és finom vigjátéka, a Gyurkovics lányok került színe a Városi Színház hatalmas nézőteré előtt, a hagyományosan összeállított nemzetiszínházi gárda közreműködésével. Az évadzárás alkalmából, amely az ifjúsági délutánoknak immáron harmadik ciklusa mögé tesz pontot, kérdést tettünk illetékes helyre a pompásan bevált intézmény multjára nézve.

1921 júniusában volt az első ilyen előadás, az ugyanezen év meginduló őszi színházi kampánya pedig jórészt irredentista egyfelvonásosokat, apróbb mesejátékokat, kis tréfákat vitt a gyermekpublikum elé. Fokról-fokra fejlődött ezentúl a színvonal, úgy, hogy a második és harmadik esztendőben már

a legcéltudatosabb és legigényesebb válogatás alapján kerültek műsorra a hazai és a külföldi irodalom jobbjai.

A bizottságnak, amely irodalmi és nevelési szempontok szerint szemeli ki a megfelelő műveket, *Mosdóssy* Imre tanfelügyelő, *Horváth* Cyrill író, főigazgató, *Havas* István költő, középiskolai igazgató és *Petlik* Kálmán elemi iskolai igazgató a tagjai. Az ő utmutatásuk nyomán 1922—23-ban színrekerültek: *Szigeti* Józseftől a „Csizmadia, mint kísértet”, *Vörösmarty* Mihály mesejátéka, a „Csongor és Tünde”, *G. Miklóssy* Ilona darabja, a „Rabbilincsek között”, *Labanc* Idától a „Csaba népe”, *Szávay* Gyula és *Géczy* István közös színműve: „Petőfi”, azután *Lampérth* Géza drámája, a „Veér Judith rózsája”, *Majorné Papp* Mariska munkája: „Holdkirályi házassága”, *P. Abraham* Ernőtl a „Rozmarin” és *Bodor* Aladártól a „A bajusz”. A most

lezajlott szezon bemutatói voltak: *Mátyás diák és a cinkotai nagyitce* (Balog István az írója), *Ocskay brigadéros* (Herczeg Ferenc), *Rodostó* (Lampérth Géza), *Egy kardcsongyest a nagy magyar télben* (Nyáry Andor), *Lilomi* (Szigletti Ede), *Karácsonyi álom* (Gárdonyi Géza), *A fekete lovas* (Herczeg Ferenc), *A sasfiók* (Rostand), *Az új földesur* (Jókai Mór—Hevesi Sándor) és az innét említett *Gyurkovics lányok*.

A következő esztendei sorozat kitöltésére a válogató zsüri körülbelül negyven előadható szindaral címét jelölte meg, ezek között szerepelnek Szigligeti Ede, Kisfaludy Károly, Csiky Gergely, Szigeti József, Tóth Ede, Gardonyi, Jókai és Herczeg legvárnóbb dolgai. A szeptemberi játékrendet a rendkívül mulatságos Szigligeti-vígjáték, a „Fenn az erdő, nincsen kas” nyitja meg. Ezek kivül a főrendező, Majorné Papp Mariska lekötött két eredeti ujdonságot is az ifjúsági előadások számára, egyik a jónévi szélely irónó, *Gulácsy Irén* népszinműve, a másik *Labanc Idánok II. Rákóczi Ferenről* írott drámája.

A rendkívüli hőmőerejű, a szó teljes értelmében „konszolidáló“ előadásokat eleinte csupán a *székesfőváros* iskoláinak növendékei látogatták, most már, Pintér Jenő budapesti tankerületi főigazgató-
intézkedésére

az állami intézetek ifjusága is
részeseülnek ebben az izlés-
névelő, jellemzetes nemzeti ér-
telmű művelvezetben.

Anyagilag is magyszerű sikerekre néz vissza az előadásokat rendező közoktatási ügyosztály: *Boros Pál* dr. székesfehérvári tanácsjegyző, az adminisztratív rendezés főnöke még a katasztrófálisan megrosszabodott színházi konjunkturák idején is *alig győzte kielégíteni az iskolák igényeit*, ami nem esoda, hiszen csakugyan ócsorult mulatság előjárt ezekre a délutánokra, még munkás emberek és kistisztviselők gyerekei számára is lehetséges. Az a hatás pedig, amelyet ez a vállalkozás a zsenge, fejlődő, viaszpuha gyerekekkel gyakorol, egyszerűen felbecsülhetetlen értékű.

Ha arról esik szó, kik támogat-
tak ennek az akciónak terveit, ak-
kor első helyen *Magyarország kor-
mányozóját* kell említeni, aki igen
sokszor megjelenésével adott súlyt
a nézőtérnek. A közvetlen pártfo-
gók persze *Sinóczi Jenő* polgárme-
ster, továbbá *Zilahi Kiss Jenő* al-
polgármester, *Schöberl Ferenc*
közéleti tanácsnok, a városi
tanács titkái, *facsal, régül ifjú*
Wlassics Gyula báró főigazgató,
Hercsi Sándor a Nemzeti Szín-
ház és *Lábrányi Emil*, a Városi
Színház igazgatói voltak, ez utó-
bbaik a színházépület a díszletek és
a jelmezek átengedésével szolgál-
tak a közös ügynek.

A szocialmagyar társulat, melynek élén a táradhatatlan *Majorné Papi Mariska* és *Szöke Lajos*, a Nemzet Színház tagjai állanak, a jól végzett munka megnyugtató tudatával mehet nyári szünetre, hogy a őszön új erővel folytassa művét: magyar jövőendő építgetését.